

deriksberg yde et kontant Tilskud af mindst 1 Mill. Kr., og at dette allerede burde slaas fast nu ved dette Forslag.

Saa er der det store Spørgsmaal om de frigjorte Arealer. Hvorledes Tinget vil stille sig hertil, ved jeg ikke, men jeg antager, at det fra Tingets Side ogsaa vil blive krævet, at Kommunen overtager disse Arealer og overtager dem til en virkelig forsvarlig og antagelig Pris. Jeg udtalte ved 1ste Behandling i Fjor, at skulde der komme noget ud af Forslaget, vilde jeg for min Del mene, at det kun kunde ske ved, at Københavns Kommune overtog disse Arealer, og da overtog dem til en Pris, der mindst var lig den, de vare anslaaede til i Fjor. En saadan Udtalelse vil jeg ikke fremkomme med i Aar, fordi ærede Medlemmer ville have set, at Administrationen har ladet foretage en betydelig Nedsættelse af de frigjorte Arealers Værdi. Disse vare i Fjor opførte til en Værdi af 20 Mill. Kr., men deres Værdi er i Aar bleven reduceret ned til mellem 13 og 14 Mill. Kr., altsaa en meget betydelig Reduktion. Jeg er selvfølgelig ikke saa nøje kendt med Grundværdierne her i København, at jeg kan udtale mig bestemt om, hvorvidt den Værdiansættelse, der er sket i Aar, er for lav eller ikke, men der er dog størst Sandsynlighed for, at den snarere maa siges nu at være ansat for lavt end for højt. Jeg tror derfor, at naar man skal til en Overenskomst med Kommunen angaaende disse Arealer, maa den overtage dem til en Sum, som er højere end den, de nu ere anslaaede til. Jeg anser dem for at have en større Værdi, end de nu ere anslaaede til, og jeg mener, at disse Grunde, naar de komme i de rette Hænder, kunne udbringes til en meget stor Værdi og kunne gøres i høj Grad frugtbringende, og naar de komme i Kommunens Hænder, et det netop de rette Hænder, der kunne gøre disse Grunde frugtbringende i ganske anderledes høj Grad end Staten. Staten kan overhovedet ikke handle med Grunde og gøre dem frugtbringende, men det kan Kommunen, og derfor er det aldeles rimeligt, at det bliver den, der overtager Grundene; vil den saa senere overdrage dem til et privat Konsortium, er det jo noget, der staar den frit for.

Formanden: Er det ærede Medlem ved Afslutningen af sit Foredrag?

Rasmus Hansen: Om et Minut eller to skal jeg være færdig.

Jeg vil altsaa sige, som jeg begyndte med, at med Hensyn til dette Lovforslags Gennemførelse er jeg tilbøjelig til at antage, at dersom det kan lykkes at naa en god og forsvarlig Overenskomst med Kommunen, vil Spørgsmaalet kunne løses i Lighed med det, der her er foreslaaet. Skulde det imidlertid ikke lykkes, er jeg derimod mest tilbøjelig til at tro, at saa vil Tinget her sige som saa: Godt! saa gaa vi den Vej at afhjælpe de værste af de nuværende Ulemper og Mangler, der er for Driften paa den gamle Banegaards Plads. Jeg skal angaaende dette Punkt lige nævne en Ting endnu. Der er her saa tit blevet anket over, ogsaa fra Administrationens Side, at vi manglede en Forbindelseslinie mellem Hovedbanegaarden og Østerbro Station, vi have mange Gange hørt Klager over denne Mangel, og jeg skal indrømme, at de have deres Berettigelse, men det har forekommet mig noget underligt, at man ikke for længe siden har gjort Skridt til at faa denne Mangel afhjulpen. Det forekommer mig nemlig, at der er en Løsning, der ligger lige for Haanden, nemlig den, at man etablerer en dobbeltsporet Sporvejsroute ad Boulevarden til Østerbro Station. Paa denne Maade vilde man faa en hurtig og meget bekvem Forbindelse for de gennemgaaende rejsende med samt deres Bagage, og der er heller ingen Tvivl om, at en saadan Sporvejslinie vilde blive ret rentabel og komme til at svare sig ret godt.

Formanden: Dermed skal jeg afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde holdes i Morgen Lørdag Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Københavns Personbanegaard m. m.

Mødet hævet Kl. 4.